

דף כב.

עין משפט ב.

ח"מ סימן לד' ע"פ י. מו

טו. המלוה ^מ והלוה בריבית קצוצה נפסלים מן התורה לעדות, ואם ^נ בריבית דרבנן, נפסלו מדרבנן. וי"א דבאבק ריבית נפסל ^ס רק המלוה הנהנה ולא הלוה.

מז כג. מפריחי ^ע יונים פי' שמלמדים אותם להביא יונים משובך הזולת, אם זה בישוב ^פ פסולים לעדות, מפני שחזקתן שגוזלין יונים של אחרים.

מז כד. סוחרי שביעית ^צ והם בני אדם שיושבים בטלים, וכיון שבאה שביעית פושטין ידיהם ומתחילים לישא וליתן בפירות פסולים לעדות מדבריהם, שחזקתן שאוספין פירות שביעית ועושין בהם סחורה.

מז כה. משחק ^ק בקוביא, והוא שאין לו אומנות אחרת, הואיל ואינו עוסק

מז מ. ממשנה סנהדרין כ"ד ע"ב. ומשמע דהעדים והערב כשרים. כ"כ הש"ך ס"ק ט"ו מב"י ודלא כסמ"ע, בסימן נ"ב.

נ. ממשנה ר"ה כ"ב ע"א.

ס. מג"י בפ' זה בורר, וכן ברא"ש בב"מ דף ס"ח, ועיין ביו"ד ריש סימן קס"א, ולפי סברתו גם בריבית קצוצה, הלוה שאינו נהנה נפסל רק מדרבנן. כ"כ בנתיבות ס"ק י"ד.

ע. רמב"ם פ"ו מעדות מסנהדרין כ"ד ממשנה, ומפריחי יונים, שמלומד להביא יונים ממקומם לבית בעלים אחרים על כורחן, ויש בהם גזל.

פ. פסולים מדרבנן, שהרי בעל השובך לא קנה אותם בקנין גמור, ורק משום דרכי שלום. כ"כ בסמ"ע.

צ. שם במשנה ובגמ' כ"ו ע"א.

ק. ולפי הרמב"ם אם יש לו אומנות אחרת ואינו מספיק לפרנסתו, וצריך גם לכסף הקוביא נפסל לעדות. ואם יש לו כסף אחר ומתפרנס ממנו ומכסף הקוביא אינו מתפרנס ממנו כלל אינו נפסל. והשו"ע פסק כרמב"ם. אבל לטור ורש"י דנקטו הטעם שאינם עסוקים בישובו של עולם ואינם יודעים ערך הכסף, פסולים בכל אופן, גם אם יש להם אומנות אחרת וכסף אחר שמתפרנסים ממנו. סמ"ע ס"ק מ'.

ועיין בספר פעמוני זהב שהסביר מדוע במשחק בקוביא הצריכו שאין לו אומנות אחרת וחילק בין גזל דרבנן דמשעה שגזלו עבר אבל אבק גזל בעינן שיאכל ממנו, ועוד כתב

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

בישובו של עולם, הרי זה בחזקת שאוכל מן הקוביא, שהוא אבק גזל. ולא דוקא במשחק בקוביא אלא בכל משחק אחר על כסף הרי הוא פסול לעדות מדבריהם.

עין משפט ג. חו"מ סימן לד סעיף יט

יט לב. גוי ועבד ר פסולים לעדות, ש ואפי' גוי המוחזק בכשרות.

עין משפט ד. אה"ע סימן יז סעיף ג

ג ח. הלך בעלה למדינת הים^ת, ובאו ואמרו לה מת בעלך מותרת. אפי' עבד^א ושפחה או קרוב או עד שפיסולו מדרבנן, אבל עד שפיסולו מדאורייתא^ב, או כותי או ישראל מומר, נאמנים רק במסל"ת.

דמשחק בקוביא הואיל ומשחק פעם אחר פעם אנו אומרים אפי' הרויח היום שמא יום מחר הפסיד מה שהרויח ומזונותיו שאכל לא מן הקוביא ע"כ צריך שאין לו אמנות אחרת ע"ש.

ר. משנה קמא דף י"ד ע"ב.

ש. וכתב הסמ"ע בס"ק מ"ח. דאפי' עכו"ם המוחזקים שאינם משקרים פסולים, דמ"מ הם אינן בכלל אחיו ולא עדיף מעבד, עכ"ל.

ת. והוא מסוּף יבמות במשנה דף ק"כ. ועל ידי קול הברה בעיר שמת, אין משיאין. תשובת הרמב"ן הביאה הרמ"א.

א. הב"ש הביא ממהרשד"ם דדוקא ידוע שהעבד כשר, דסתם עבד פסול מדאורייתא ע"ש.

ב. והוא מיבמות כ"ה.